fornicationē carnalē poteſt matrimoniuꝫ ſeparari
quo ad thorū. vt in. c. plerūꝙ. j. de do. poſt diuor.
reſti. c. ex litteris. cū ſim. ita propť fornicationē ſpūa
lem. fornicať enī is qui fidem deſerit ⁊ ad infideles
ſe cōfert. cōcor. xxviij. q. j. c. idolatria. ⁊. c. nō ſolum
Ex quo inferť ꝙ illud verbū xpi. Nō licet dimittere
vxorem. excepta cā fornicationis. vt in. c. de infide-
libus. de ꝯſangui. ⁊ affi. vendicat ſibi locū nedū in
fornicatione carnali ſ; etiā in ſpūali. qd tamē limita
per id qd le. ⁊ no. in. c. quāto. j. de diuor. An autē
hoc caſu maritus ꝑdat donationē ꝑpter nuptias.
⁊ mulier dotē ſicut ꝑderēt ſi laberenť in carnalem
fornicationē. dic ꝙ ſic eadē rōne. ꝓ hoc. l. conſenſu
C. de repu. ⁊ ſentiūt hic doc. qd no. ¶ Scđo no. ca
ſum in quo pōt vxor marito inuito ⁊ iuuene intra-
re religionem. qñ. ſ. vxor ē abſoluta a cōſortio ma-
riti ob eius delictum. Ex quo infero ꝙ ſeparato mřī-
monio ꝓpter adulteriū carnale pōt is qui non pec
cauit intrare religionē altero inuito ⁊ iuuene. ꝓ hoc
texť. xxvij. q. ij. i. c. agathoſa. ⁊. c. veniēs. ſ. eo. alia
vtilia nō poſſunt colligi tex. ¶ In glo. ij. ibi qñ nō
fuit ſeꝑata. qd intellige quādo maritus ē cōuerſus
re integra ſed ſi vxor ante eius reuerſionē intraſſꝫ
monaſteriū nō pōt educi a marito reuerſo licꝫ ſnīa
ſeꝑationis nō ꝓceſſerit. nā idē videm⁹ in fornicatio
ne carnali. vt ꝓbať i. c. agathoſa. ⁊. ſ. e. c. conſtitu
tus. ⁊. c. veniēs. obſtabat ergo viro repetēti vxorē
exceptio fornicatiōis ſpūalis. Et in fi. glo. hec vltia
rō verior ⁊ placet magis doc. cōiter. nam ꝓcedens
rō nō eſt vniuerſalis. nō enī ꝓcedit in bigamo neꝙ
in muliere. ⁊ ex ꝓdictis in glo. habes aliquos caſus
in quib⁹ fornicatio carnalis ⁊ ſpūalis differunt. et
plures alios vide hic ꝑ doc. ¶ Sed vltra glo. que-
ro de vtili. q. pone ꝙ vxor ſeꝑata poſt fornicationē
ſpūalē cōmiſit poſtea adulteriū nūquid marito re-
uerſo ⁊ inuito poſſit intrare religionē. an vero de-
beat cōpenſare adulteriū carnale cū ſpūali ſicut fit
cōpenſatio qñ vterꝙ lapſus ē in fornicatiōe carna
li. vt. j. de adul. c. pe. ⁊ vl. doct. ſunt varij in hac ſen
tentia. ⁊ videť primo ꝙ nō fiat cōpenſatio quia di-
uerſaꝝ ſpecieꝝ nō admittiť cōpenſatio. l. ſi cōuene-
rit. ff. de pig. ac. no. in. c. ij. ſ. de depo. ¶ Item vxor
ſeꝑata nō diciť maculare thorū mariti. in ꝯtrariuꝫ
facit q2 vtraꝙ fornicatio eſt ſufficiens ad ſeꝑatiōeꝫ
mřīmonij. ergo adinuicē admittiť compenſatio. ⁊
hāc opi. tenuit Gof. in. c. illa. j. de diuor. Hoſti. hic
diſtinguit. ꝙ aut accuſať qs de ſpūali fornicatione
⁊ ipſe excipit de carnali ⁊ nō eſt audiendus. q2 ſi cō-
uinciť de ſpūali nō teneť mulier ſecū habitare niſi
vellet redire ad fidē. aut ecōtra accuſat⁹ de carnali
excipit de ſpūali ⁊ prius de exceptione cognoſcen-
dū eſt tāꝙ de ꝓiudiciali cū nō poſſit heretic⁹ accuſa
re vxorē de carnali vel de alio delicto. ꝓ hoc. c. exce
ptionē. de excep. ⁊. c. a nobis. eo. ti. ſi tamē ille vellꝫ
redire ad fidem ⁊ conſtaret de fornicatiōe vtriuſꝙ
ſpūali. ſ. ⁊ carnali tūc fiet cōpēſatio ⁊ h opi. ſatꝫ ē eq̄

¶ De cōuerſione infidelium. Rūca.

¶ Supra viſū fuit de cōuerſione cōiugatorum ad
religionē nūc ſubijcit de eoꝝ ꝯuerſione ad fidē. ha-
beť de mā. xxviij. q. j. ⁊. ij. ⁊. xxxij. q. viij. c. vno.

Laudabilem. Sarra-
cenus q̄
machinatione chriſtiane mulieris
ipſius maritū occidit ſi cū ea matri-
moniū ꝯxit ſeꝑať licet per eaꝫ ſit re
uerſus ad fidē. ſecus ſi ſine machi-
natione illū occiderit. h. d. vel ſūma generali⁹. Nō
pōt qs illā hr̄e in vxorē cuius maritū occidit machi
natione ipſius mulieris. ſec⁹ ſi ſine machinatiōe. et
ē pulcher ⁊ quotidian⁹ caſus. diuidiť. nā due ſunt
ꝑtes ꝓncipales. ſcđa ibi. ad hoc. ⁊ quelibꝫ ſubdiui-
diť in cōſultationē ⁊ rñſionē vt per ſe pꝫ. ¶ Nota
ibi in captiuitate. ꝙ ſaracenus licite teneť a chriſtia
nis in ſeruū. ē enī licitū bellū ꝯ ſaracenos. ⁊ ſic oēs
capti in bello efficiunť ſerui. ff. de cap. q̄ſi per totū
vide plene ꝑ Inno. in. c. ſicut. de iureiur. vbi gene
raliter dicit ꝙ oēs capti in bello iuſto etiā ſi ſint fide
les efficiunť ſerui. h tñ dic de iure ꝓcedere ſ; hodie
ex ꝯſuetudine vliť chriſtiani non efficiunť ſerui. ita
no. dicit Bar. in. l. hoſtes. ff. de capti. ⁊ poſtli. re. ⁊
ita pluries obſeruatū ē temporib⁹ noſtris. ¶ Scđo
no. ꝙ licet matrimoniū nō poſſit cōſiſtere iter eos
qui ſunt diuerſe fidei. xxviij. q. j. c. caue. tñ diſpari-
tas fidei a principio nō habet impedire mřīmoniū
inter vnitos ex poſtfacto in eadē fide niſi aliud im-
pedimētū ſubſit. ¶ Tertio no. qd dixi in ſūmario.
vt nō reſtringas diſpōnem huius. c. ad ſaracenos
nā eadē ē rō ⁊ fortior inter fideles q2 cū iſtud impe-
dimentū ꝓueniat ex delicto atroci maius ē delictū
inter fideles q̄ꝫ ſi infidelis occidit fidelē. ſed dubitať
magis de ſaracenis ſeu infidelib⁹ propter lucrum
inde ꝓueniēs cū eēnt reuerſi poſtmodū ad fidē ſed
nihilomin⁹ etiā in eis diſponiť ꝯtrium. ¶ Itēꝫ no.
magnā ꝑtātem quā habet eccleſia. pōt enī rōne de-
licti inducere nouū impedimētū habile ad impedi-
endū ⁊ dirimēdū matrimoniū poſt cōtractū. ſiłe in
c. fi. j. de eo. qui dux. in ma. ¶ Quarto no. ꝙ quis
nō debet cōmittere delictū ꝓpter bonū ſpūale qd i
de ſequiť. ꝓ hoc vide bo. gl. tex. cū glo. in. c. qd ait.
xiiij. di. ⁊ in. c. nō magno. j. ne cle. vel mo. ¶ No. i
. §. ad hoc. quē poſſe ducere in vxorē illā cui⁹ mari-
tū interfecit ſine dolo ⁊ fraude ipſius mulieri ¶ In
glo. j. ibi. idē ē. hec glo. vſꝙ ad fi. ponit caſum ſeꝑa
tū a terminis lr̄e in quo rōne delicti induciť aliud
impedimentū matrimoniale. ⁊ dic clari⁹ vt habeť
in. c. fi. j. de eo qui dux. in ma. ¶ Sed hic queritur
ꝓ declaratiōe littere nūquid ſufficiat iſta machina-
tio de qua in lr̄a ſi occiſor nō cognouit illā mulierē
durāte ꝓmo mřīmonio. Hoſti. inſtat. ⁊ tādē conclu
dit ꝙ ſic. hic enī nihil diciť de adulterio. ſed ſoluꝫ de
machinatione. ⁊ ꝓ h facit ſm eū. nā ſi interficio vx-
orē meā cā habēdi aliā vxorē ego pecco in lege con
iugij. merito nō debeo hr̄e aliqd auxiliū a lege ⁊ ſic
nō poſſū ampli⁹ ꝯhere matrimoniū. vt in. c. j. de di
uor. ⁊. c. interfectores. xxxiij. q. ij. Io. an. h diſtin-
guit ⁊ melius ꝙ aut interceſſit i morte machinatio
vnius. puta q2 marit⁹ interfecit vxorem vt duceret
bertā in vxorem ⁊ tūc requiritur adulteriū ꝓcedēs

ad impediendũ ⁊ dirimendũ matrimoniũ ꝯtractum cũ berta. ⁊ ſic videt᷑ loqui tex. in. c. is qui viuẽte. xxxi. q. i. aut interceſſit in morte machinatio vtriuſq; ⁊ tũc nõ requirit᷑ adulteriũ vt in iſta lr̃a. Si autẽ nõ interceſſit pri⁹ adulteriũ licet impediat᷑ matrimoniũ. vt in. d. c. interfectores nõ tamẽ ꝓbat᷑ iure ꝙ cõtractũ dirimat᷑. ꝑ hoc qḋ no. Hoſtie. in. c. ij. de cogna. ſpi. ¶ In glo. iij. ibi. pugnantes pro patria no. glo. ⁊ licet glo. accumulet fidẽ ⁊ patriã nõ tamẽ eſt neceſſe vt ſimul cõcurrãt. nã licite q̃s pugnat ꝓ patria. xxiij. q. viij. in. c. ſi nulla. ⁊ hoc caſu poteſt inſurgere filius cõtra parentẽ. ⁊ ſic quis magis obligatur patrie q̃ꝫ parentib⁹. ⁊ facit ad ſtatutũ quo cauetur ꝙ bannitus poſſit ipune occidi nunq̃d filius poſſit occidere patrem bannitũ. ⁊ dic ꝙ ſic. qꝛ bãnitus eſt hoſtis ciuitatis ⁊ hoſtẽ ciuitatis etiã patreꝫ poſſet occidere ipune. l. minime. ff. de reli. ⁊ ſump. fu. ⁊ ibi Bar. ⁊ per eundẽ in. l. amiſſiõe. ff. de capi. di. ¶ In glo. fi. in fi. no. glo. ex qua habes caſuꝫ in quo ceſſat ratihabitio. ⁊ idẽ tenuit Io. in. c. is qui viuente. xxxi. q. i. ⁊ idẽ Un. ⁊ Hoſt. hic. ⁊ tamẽ poſtea Hoſti. diſtinguit vtrũ noĩe mulieris fuerit maritus interfectus vel nc. vt primo caſu ſufficiat ratihabitio ſcḋo nõ. ar. in. c. cum quis. de ſen. excom. li. vi. Io. an. dicit hanc diſtinctionẽ nõ ꝓcedere cũ hic requirat᷑ machinatio ⁊ nihil aliud dicit. vult dicere ꝙ vbi in actu requiritur machinatio ſcienter nõ ſufficit ratihabitio cũ nõ poſſit machinatio interuenire poſt factũ. ſed dic clarius ponẽdo verã rõeꝫ deciſionis glo. ratihabitio retrotrahit᷑ ex fictiõe iuris. ſed ad h̾ vt fictio ꝓcedat requirit᷑ ꝙ duo extrema ſint habilia ad illũ actũ ꝑpetrandũ. ſ. temp⁹ in quo actus fuit geſtus ⁊ tp̄s ratihabitionis. ſi enim alterũ iſtoꝝ deficit nõ procedit ratihabitio qꝛ fictio nõ cauſat᷑ ſup impoſſibili. de quo plene ꝑ Bar. in. l. ſi is qui ꝓ emptore. ff. de vſuca. exemplũ. quidã interfecit noĩe infantis hoiem. demũ infans maior fact⁹ habꝫ ratũ. certe hec ratihabitio nõ trahitur retro. qꝛ impoſſibile erat illũ infantẽ tũc tẽporis mandare delictum. nõ ergo poteſt trahi retro cũ nõ debeat plus poſſe fictio q̃ꝫ veritas. ⁊ iſtud appellat᷑ extremũ. ad qḋ pone exemplũ in extremo a quo ſi fit cõtractus habebam terminũ ad certum qḋ agẽdũ amic⁹ meus noĩe meo egit illud ego poſt terminuꝫ habui ratum. nunq̃d hoc ſufficiat. certe dicendum ꝙ nõ. qꝛ cũ poſt terminũ nõ potuiſſem vere facere. ergo nec ficte. ꝑ hoc eſt pulcher tex. in. l. bonoꝝ. ff. rem ra. ha. vide bo. glo. in. c. q̃ꝫ ſit. de elec. li. vi. ad ꝓpoſituꝫ ergo cũ poſt mortẽ mariti nõ poſſit vxor machinari in ipius mortẽ. ergo deficit h̾ extremuꝫ a quo. ⁊ ſic nõ ꝓcedit ratihabitio qꝛ quãdo deficit alterũ extremoꝝ nõ habet locum ratihabitio.

Ex litteris.

Si vxore in iudaiſmo relicta iudeus ad fidẽ cõuertit᷑ cõmunis ꝓles aſſignat᷑ eidẽ. h. d. vel quo ad intellectũ maxime iuxta gl. dic. Si alter infideliũ cõiugũ venit ad fidẽ altero remanente in infidelitatis errore cõis proles aſſignat᷑ conuerſo. h. d. ⁊ eſt caſus no. primo cõſultatio. ſcḋo reſpõſio ibi. cũ aũt. ⁊c. Cõſultatio vero duo facit. ꝑmo ponit viri petitionẽ. ſecũdo defenſionẽ mulieris. ibi. ad qḋ. rñſio vero pape quadruplicem ꝑmittit cauſam. ¶ Nota primo plura onera que ſubit mater ĩ creatione ⁊ in nutritiõe filij. ⁊ propt᷑ hec onera materna cõmixtio mariti ⁊ vxoris aſſumpſit denomiationẽ a matre. vnde appellatur matrimoniũ quaſi matris munium. i. officium. qꝛ magis verſat᷑ officium maternũ q̃ꝫ paternũ. qḋ tene menti. ¶ Et ex hoc ⁊ ex tex. infero ꝙ vocabula debent eſſe cõſequẽtia rebus. cõcor. c. cum ſm aplm̃ de preben. inſti. ḋ dona. §. eſt ⁊ aliud. al's aũt tale vocabulũ dicit᷑ abuſiuum. vt eſt tex. cũ glo. inſti. de actio. §. ſic itaq;. ⁊ dicitur abuſio qñ q̃s abutit᷑ re cõtra ſuã naturã. ¶ Et ex hoc ⁊ ex tex. collige ꝙ vbi certũ quid ꝑticipat de natura duoꝝ attribuit᷑ ei de cuius natura magis ꝑticipat. l. queritur. ff. de ſta. ho. ⁊. iiij. q. iij. c. hermaphrodita. ¶ Nota ſecũdo ꝙ pater habet filiũ in poteſtate ⁊ nõ mater. ⁊ ĩ quib⁹ cõſiſtit patria poteſtas vide plene ꝑ glo. inſti. de pa. po. ⁊ inter ceteros effectus habet vnũ mirabile ꝙ pater põt vendere filium ſuũ propter neceſſitatẽ famis. C. de pa. qui fi. diſtra. l. ij. ¶ Nota glo. in. c. ij. de pig. Item q̃cq̃d acquirit filius acquirit patri quo ad vſufructũ preter q̃ꝫ in caſtrenſi vel quaſi. de quo dic vt plene no. in. l. cum oportet. ⁊ in auc. excipitur. ⁊ auc. idemq;. C. de bo. que li. ⁊ inſti. per quas perſo. no. acqui. ꝑ totũ. ¶ Nota ꝙ licet matrimonium denominetur a matre tamẽ filius ſequit᷑ familiã patris. vnde debet denoiari a patre ⁊ nõ a matre ⁊ ſequit᷑ ciuitateꝫ ex ꝑſona patris ⁊ nõ matri. l. i. ⁊. l. aſſumptio. ff. ad muni. ¶ Item no. ꝙ etiã iudeus habet filiũ in poteſtate. ⁊ ẽ rõ qꝛ iudei ꝯtrahunt iuſtas nuptias. i. de diuor. c. gaudemus. ⁊ ſunt ſub romano impio. ⁊ ſic gaudent legib⁹ imperialibus. pro hoc. l. iudei. ⁊ qḋ ibi no. C. de iude. nã ille eſt in poteſtate patris quẽ ex iuſtis nuptijs ꝓcreamus. ſecus dic in filio nõ legitimo nã ille nõ eſt in ꝑtãte patris. inſti. de nup. in fi. ¶ Itẽ no. ꝙ puer ſeu infans poſt triennium debet ali apud patrẽ. vſq; ad trienniũ mater tenet᷑ lactare filiũ. C. de pa. po. l. nec filium. h̾ intelligo niſi mater ſit talis quã nõ deceat lactare filium. vt not. Azo. in ſũ. de pa. po. ſequit᷑ Bar. in tractatu de alimentis. ⁊ h̾ caſu debet lactari expenſis patris. ſꝫ ſi pat᷑ ẽ indigẽs ⁊ mater locuples tenet᷑ mater alere filios etiã maiores. l. i. §. mulier. ff. ḋ li. agno. ⁊ ĩ auc. ſi pr̃. C. de diuor. Et ſcias ꝙ intãtũ alimẽta ſũt filio debita a patre ꝙ pr̃ põt cõpelli ꝑ iudicẽ ad alimẽtãdũ filios. d. l. nec filiũ. ⁊ dic ibi glo. no. ꝙ ſi pr̃ denegat filio iniuſte alimẽta ꝑdit patriã ꝑtãtẽ qḋ bñ no. vñ alibi dic lex ꝙ necare ẽ filijs alimẽta denegare. l. necare. ff. de li. agno. ⁊ dic ibi no. gl. ꝙ ſi fili⁹ moreretur ꝓpt᷑ defectũ alimẽtoꝝ ꝑt puniri pr̃ ac ſi filiuꝫ ꝓprijs manib⁹ necaſſet. qḋ no. Et intellige ꝙ pr̃ tenet᷑ alere filiũ ⁊ ecõtra fili⁹ patrẽ niſi fili⁹ poſſet ſibi q̃rere victũ ex induſtria. ⁊ h̾ vex qñ ſit talis ꝑſona quã nõ deceret opari al's nõ tenet᷑ laborare cũ dedecore ſuo. l. ſi q̃s a liberi. ⁊ qḋ ibi no. ff. de li. agno. ⁊ vide glo. in. c. cuꝫ haberet. de eo q̇ dux. in ma. ¶ In glo. i. ibi ob nequitiam patris. no. iſtũ caſum ⁊ dic ꝙ ob hanc cauſaꝫ poteſt filius cõpellere patrẽ vt cũ

emãcipet. de q̃ dic vt latiꝰ habetur in.l.fi.ff. ſi a pa.
q̃s fu.ma. ꝛ no.inſti.qui.mo.ius pa.po.ſol.in fine
¶ In ea glo.ibi.de iure quiritũ.dic quiritum. id ẽ
romanoꝝ.qꝛ dicũtur quirites a q̃ris qḋ eſt haſta.
nã haſtati incedebãt q̃ inuenerũt patriã ptãtem. et
dicunť quo ad iſtũ effectũ romani oĩs qui ſũt ſub
romano imperio.alij vero nõ recognoſcentes ro-
manũ imperiũ nõ habẽt filios in ptãte.vnde dubi-
tatur de venetis ꝛ quibuſdam alijs. de quo vide
p glo.inſti.de pa.po. ¶ In ea.gl.ibi cõditionẽ pa-
tris vel matris.no.gl.ꝙ nõ eſt ſpẽale i patre qḋ di-
ciť in tex.ſ idẽ eſt in matre cõuerſa ad fidẽ. ꝛ idẽ ꝓ-
bat tex.no.in.c.iudei.xxviij.q.j.habes ergo caſuȝ
ſing.in quo mať põt petere cõem ſobolem ꝛ inuito
patre põt pducere ad baptiſmũ.ꝛ dic ꝙ p baptiſmũ
ſoluiť ius patrie ptãtis.vt eſt tex.iũcta gl.no.i.c.iu
deoꝝ.ea.cã.ꝛ.q.ꝛ rõ põt eẽ qꝛ nõ eſt cõueniẽs ꝙ iu
deus habeat filiũ chriſtianũ in ſua poteſtate cũ etiã
ſeruũ chriſtianũ habere nõ poſſit.j.de iude.c.fi.Et
ob p̃dicta dicit hic hoſti.ꝙ papa poterat hic ſe faci-
lius expedire ſtatuendo ꝙ ſi alter infideliũ venerit
ad fidẽ ſi t pater vel mater cõis ſoboles aſſignanda
ẽ cõuerſio niſi ſit doli capax qꝛ illi relinquũť ꝓprie
libertati.h vltimũ dictũ ego intelligo rõne baptiſ-
mi recipiendi.nã ſi pater venit ad fidẽ filiũ maiorẽ
habẽs dico ꝙ pater põt petere filiũ maioreȝ qꝛ p ba
ptiſmũ non dȝ pdere patriã ptãteȝ quã habebat in
filiũ cũ debeat tũc eẽ melioris conditionis q̃ pꝛiꝰ.ꝓ
hoc.c.iudei.ij.j.de iude.vbi pȝ ꝙ oĩa bona ſunt re
linquẽda iudeo cõuerſo ad fidẽ intelligo niſi p vſu-
rariã prauitatẽ illa bona queſita fuiſſent. vt ẽ glo.
no.iuncto tex.de cõſe.di.iiij.c.iudei. ¶ In gl.i.v̾.
ſaluti ibi diuortio facto.ꝛ dicit Inno.ꝛ cõiter doc.
illã auc̃.ſi pater ꝓcedere qualitercũq; fiat diuortiũ
ſiue de iure ſiue de facto qḋ no.bñ.Ex hoc inferť ꝙ
ſi ꝓpter adulteriũ mariti mr̃imoniũ ſepať quo ad
thoꝝ filij debẽt ali a patre ſiue apud matrẽ expenſ
patris.idẽ ſi pater de facto relinqueret vxorem.

¶ De voto ꝛ voti redemptione. rub̾ica.

¶ Viſũ eſt ſupra de quodã voto i ſpecie qḋ.ſ.emit
titur per ingreſſum religionis vel p ſuſceptionẽ fi-
dei.nũc ſubijcit de voto in genere ꝛ ipiꝰ voti redẽ-
ptiõe.de mã habeť.xxvij.q.j.p totũ.ꝛ.xxxij.q.j.c.
fi.repetiť in.vj.ꝛ in cle.de fide inſtru.c.qḋ ſup.

Ex peregrinatiõis

d
Ex p̃s ex cã mutare põt votũ pegrinati
onis i aliud qḋ ſit deo magis acceptũ
vel ſũma generaliꝰ ſic.Vota poſſunt
elemoſynis redimi vel in aliud cõmutari intercedẽ
te ſupioris auctoritate ꝛ iuſta cã redimẽdi vel mutã
di.h.d.ſecũda ps.ibi rñdemus. ¶ No. primo ꝙ a
voto quis põt dupliciter liberari.primo p redẽpti-
onẽ.vt ſi vult facere elemoſynã ſeu edificare hoſpi-
tale ſumptuoſũ vel maritare domicellas vel q̃d ſile
ꝛ hoc intendit lr̃a dũ dicit affluentia diuitiarũ. ꝛc.
Scḋo p cõmutationẽ in aliud.vt ſi vouit ire ad ſe-
pulchrũ ꝛ petit vt fiat ꝯmutatio vt bis teneatur ire
romã vel quid ſile.Et ex hoc ꝛ ex tex.no. ꝙ preciſe
nõ teneť q̃s perficere votũ illud vľ aliud. ſed poteſt
ex toto liberari largiendo certum quid in piaȝ cãm
de hoc.j. ¶ Secũdo no.ꝙ in cõmutatione voti vel
eius redemptione nõ poteſt dari certa regula ſ to-
tũ dependet ex arbitrio ſupioris q̃ ex diuerſis iſor-
mabit motũ animi ſui. ¶ Itẽ nota ꝙ recõpenſatio
que fit ꝓ voto debet eẽ melioꝛ ꝛ deo magis accepta
Ego putarẽ hoc dictũ procedere quãdo ſola volun
tas redimẽdi vel mutandi ſubeſt vel ſile.ſed ſi cau
ſa eſt in vouente.puta qꝛ ẽ debilis ad pegrinandũ
tũc ſatis ẽ ꝙ fiat cõmutatio in ſilem cãm licet illa nõ
ſit deo magis accepta.p.c.qḋ ſup his.ꝛ.c.magne.j
eo.facit qḋ le.ꝛ no.in.c.j.de re.pmu.ꝛ ſic vltra ali-
os limitarẽ iſtum tex. ¶ Item reperio dictum no.
beati Tho.qḋ recitat Archi.in.c.qui bona agunt.
xvij.q.j.vbi dicit ꝙ omne impedimẽtũ ſupueniens
qḋ habuiſſet a principio impedire votũ ſi oriť poſt
factũ habet auferre obligationem voti.qḋ ẽ dictuȝ
ſatis ſing.ſed multũ ob.c.qḋ ſup his.j.e.vbi impe
dimentũ ſupueniens facit mutationẽ in aliam cau
ſam.ꝛ licet illud ſit magis tutũ tñ de ſubtilitate cre-
do primũ dictũ ſatis poſſe ꝓcedere dũmodo nulla
culpa reperiať in vouẽte.nam ſi p me nõ remanet
quo minꝰ votũ pficiã ſubſiſtente bona volũtate de
deo reputari ac ſi votũ pfeciſſem.ꝓ hoc.c. dixit.de
peni.di.j.ꝛ quod no.in.c.j.de eo qui mittiť i poſ.
facit in ſimili quod no.in.l.qḋ te.ff.ſi cer.peta.ꝛ in
l.ſi nõ ſortẽ.§.libertus.ff.de cõdi.inde.ꝛ in.l.ſi vſu
fructus mihi.de vſufru.lega.Et ad.c. qḋ ſup his.
poteſt reſponderi ꝙ procedit qñ impedimentũ nõ
eſt oĩno voti impeditiuũ ſed difficultatiuum.aliud
enim eſt qḋ factum reddat impoſſibile.aliud quod
difficile.facit.l.continuus.ff.de v̾bo. obli. Cõmu-
niter tamẽ obſeruať .c.qḋ ſuper his .alle.ꝛ fac iſte
tex.dum dicit an ex infirmitate.Sed ꝓ declaratio-
ne predictorum ꝛ materie queriť nunquid ſine cau
ſa poſſit votũ redimi vel cõmutari. Sol.dic ꝙ iſta
vota que a principio fuerunt voluntaria poſſunt
redimi ꝛ cõmutari cauſa exiſtente in vouente dũ-
modo cõmuteť vel ꝓ redemptione detur aliquid
magis vtile ꝛ deo magis acceptũ. hoc noť. voluit
Inno.ſuper rubrica.de obſer.ieiu. Ideȝ ſequitur
Archidia.in.c.preſbyter.lxxxij.di.ego probo p.c.
de multa.prope fi.j.eo.dum tex.alternatiue loqui
tur dicens ſi neceſſitas exigat vľ vtilitas perſuadet
ſufficit ergo alterum illorum. ¶ Et ex illo tex.infero
ad limitationem quã ſupra dedi ad iſtuȝ tex. vt tũc
cõmutatio debeat eſſe vtilioꝛ quãdo neceſſitas non
ſuggerit cõmutationem voti.naȝ patet ex illo tex.
ꝙ ſufficit neceſſitas vel vtilitas.g̃ in caſu neceſſitatis
nõ requiriť melioꝛ vtilitas qḋ no.ꝛ vñ ſurgit h cõ-
mutatio voti cũ ſit de iure diuino. dic vt colligiť ex
c.magne.j.eo.Hec ꝓcedũt in votis volũtarijs. ie-
iunia aũt neceſſaria q̃ ſũt indicta ab eccl̃ia nõ poſ-
ſunt cõmutari nec redimi ſine cã exiſtẽte in ipõ ob-
ligato vt no. Inno.ſup rubrica in loco p̃alle. ¶ De
ieiunijs v̾o indictis p ſacerdotẽ in penitẽtia.dic ꝙ
ipiꝰ arbitrio pñt cõmutari ſed ſine arbitrio ipſius
ſecus.ſic intellige glo.no.in.d.preſbyter.lxxxij.di.